

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Elena Covalenco,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2015, declarate de avocații Svetlana Gordilă și Taisia Cernit, în numele inculpatei

Cerlat (Țiganaș) Olga Spiridon, născută la 21 iunie 1983 în s. Cruglic, r-nul Criuleni, locuitoare a s. Corjova, r-nul Criuleni, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i> <i>16 august 2011 – 21 noiembrie 2014,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>12 decembrie 2014 – 27 ianuarie 2015,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>19 mai – 24 iunie 2015;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 noiembrie 2014, Cerlat (Țiganaș) Olga a fost condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d), 79 Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de a exercita activități de turism pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 5 ani.

Procesul penal pe art. 220 alin. (1) Cod penal în privința lui Cerlat (Țiganaș) Olga a fost încetat, în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală, conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Măsura de reprimare - controlul judiciar în privința inculpatei a fost menținută pînă la rămînerea sentinței definitive și irevocabile.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că în luna iulie 2007, Țiganaș Olga, urmărind scopul exploatarei sexuale comerciale a persoanei, folosindu-se de vulnerabilitatea persoanei, prin înșelăciune manifestată prin trecerea în tăcere a realității privind oferta de angajare la serviciu în or. Istanbul, Turcia, aflîndu-se în mun. Chișinău, prin realizarea întîlnirii, purtării discuției, procurarea biletului și îmbarcarea la avionul cu destinația or. Istanbul, a recrutat-o cu consimțămîntul

acesteia pe Munteanu O., care ajungând în aeroportul din or. Istanbul, Turcia, a fost întâlnită de către persoana nestabilă de organul de urmărire penală de origine turcă pe nume „Altînoc Şaban”, care a transportat-o într-un apartament din or. Istanbul și impusă să presteze servicii sexuale contra plată diferitor persoane.

Tot ea, în luna mai 2008, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, folosindu-se de vulnerabilitatea persoanei, prin înșelăciune manifestată prin trecerea în tăcere a realității privind oferta de angajare la serviciu în or. Istanbul Turcia, aflându-se în mun. Chișinău, prin realizarea întâlnirii, purtării discuției, procurarea biletului și îmbarcarea la avionul cu destinația or. Istanbul, a recrutat-o cu consimțământul acesteia pe Baluțel N., care ajungând în aeroportul din or. Istanbul, Turcia, a fost întâlnită de către persoana nestabilă de organul de urmărire penală de origine turcă pe nume „Altînoc Şaban”, care a transportat-o într-un apartament din or. Istanbul și impusă să presteze servicii sexuale contra plată diferitor persoane.

Tot ea, în luna iunie 2008, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, folosindu-se de vulnerabilitatea persoanei, prin înșelăciune manifestată prin trecerea în tăcere a realității privind oferta de angajare la serviciu în or. Istanbul, Turcia, aflându-se în mun. Chișinău, prin realizarea întâlnirii, purtării discuției, procurarea biletului și îmbarcarea la avionul cu destinația Istanbul, a recrutat-o cu consimțământul acesteia pe Eni G., care ajungând în aeroportul din or. Istanbul, Turcia, a fost întâlnită de către persoana nestabilă de organul de urmărire penală de origine turcă pe nume „Altînoc Şaban”, care a transportat-o într-un apartament din or. Istanbul și impusă să presteze servicii sexuale contra plată diferitor persoane.

Tot ea, în luna iunie 2008, aflându-se în s. Corjova, r-nul Criuleni, acționînd de comun acord cu persoanele nestabile de organul de urmărire penală de origine turcă pe nume „Altînoc Şaban”, urmărind scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, a îndemnat-o pe Gherbovei N. la practicarea prostituției în or. Istanbul, Turcia, prin convingeri că va fi bine plătită în urma practicării prostituției, sub supravegherea persoanelor nestabile de organul de urmărire penală de origine turcă pe nume „Altînoc Şaban” și „Ismail”, îndemnînd-o în așa mod la practicarea prostituției în or. Istanbul, Turcia.

Instanța a reținut că inculpata vina nu a recunoscut și a declarat că Munteanu O. i-a spus că vrea și ea să meargă în Turcia. A fost cu aceasta la agenția de turism „Damla-Tur” și a procurat bilete la avion cu 300 dolari, bani care au fost transmiși de Altînoc Şaban, pentru bilet de avion. Peste cîteva zile, a urcat-o în autobuzul spre Odesa, ulterior spre Turcia. Cînd a ajuns în Turcia, Munteanu O. a fost întâlnită de Altînoc Şaban și careva pretenții la acel moment nu a avut. Eni G., Gherbovei N. și Grosu V. la fel au hotărît să plece în Turcia, însă nu aveau bani pentru a perfecta pașapoarte străine și ea le-a ajutat financiar. Altînoc Şaban a transmis aproximativ 600-700 dolari, pentru procurarea a trei bilete la avion, pentru ea, Eni G. și Gherbovei N. Au luat autobuzul spre or. Odesa, iar de acolo au luat avionul spre or. Istanbul, Turcia, unde au fost întâlnite de către Altînoc Şaban, care le-au dus la apartament, unde se aflau Baluțel N. și Munteanu O. Seara, în ziua aceia, ele au plecat la lucru și nici una din fete nu au avut careva pretenții. Bani de pe urma practicării prostituției Altînoc Şaban le dădea fiecărei în mîna personal. Şerhan

aprecia plata după bunul său plac, cui îi dădea jumate de sumă, cui mai puțin de jumate.

Vina inculpatei, la fel este dovedită integral prin probele administrate, cum ar fi: procesul-verbal de confruntare din 29.06.2011 între partea vătămată Munteanu O. și bănuita Țiganaș O., procesul-verbal de confruntare din 29.06.2011 între partea vătămată Eni G. și bănuita Țiganaș O.

Instanța a indicat că în acțiunile inculpatei sunt prezente 3 elemente obligatorii ale traficului de ființe umane stipulate la pct. 2., 2.1., 2.3. ale Hotărârii Plenului CSJ nr. 37 din 22.09.2004 „Cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii” și anume: acțiunea, mijloacele și scopul. Probele acumulate deplin confirmă vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunilor incriminate și anume abuzul de starea de vulnerabilitate a părților vătămate, presiunea psihică privind riscurile la care se expune în cazul că refuză practicarea prostituției sau anunțarea organelor competente, invocarea dependenței materiale prin pretinderea unei datorii - acțiuni orientate în vederea realizării scopului criminal de trafic de ființe umane prevăzut de art. 165 Cod penal. Cît privește consimțământul victimei, urmează de menționat că cele trei elemente obligatorii s-au realizat independent de acesta, or pct. 1 al aceluiași act normativ explică că la încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului nu se ia în considerație consimțământul victimei de a fi recrutată, transportată, transferată, adăpostită sau primită. Însă, și cu referire la acest punct, acuzarea a prezentat probe concludente care denotă faptul că victima a fost înșelată și dusă în eroare cu privire la scopul deplasării peste hotare, condiții în care consimțământul acesteia a fost viciat. În același condiții este demonstrată și facilitarea de către inculpată la practicarea prostituției de către Gherbovei Natalia cu tragerea de foloase de pe urma acestora - acțiuni orientate în vederea realizării scopului criminal de proxenetism prevăzut de art. 220 Cod penal.

Totodată, forța probatorie a probelor nu au fost pusă la îndoială de apărare, inculpată și alți participanți la proces, și nu s-a indicat nici un argument sau o circumstanță care ar determina nerecunoașterea probelor prezentate de învinuire ca lipsite de o putere juridică conferită de legislația procesual-penală și acumularea acestora cu încălcări de procedură penală.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatei în baza art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, ca trafic de ființe umane, exprimat prin recrutarea unei persoane fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune, asupra a două sau mai multe persoane, de două sau mai multe persoane și în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, ca proxenetismul, adică îndemnul și înlesnirea practicării prostituției, tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană.

La stabilirea pedepsei inculpatei, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, că este una mai puțin gravă și alta gravă, că inculpata nu are antecedente penale, că lipsesc circumstanțe agravante, s-a căsătorit recent și a început un mod de viață normal, că părțile vătămate nu au motivat că au avut de suferit moral, concluzionând că corijarea și reeducarea inculpatei este posibilă fără izolare de societate, cu aplicarea față de ea a prevederilor art. 79 și 90 Cod penal.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei.

Apelantul a specificat că instanța nu a ținut cont de prejudiciului cauzat relațiilor sociale ocrotite de legea penală.

Astfel, infracțiunea de trafic de ființe umane exprimată prin recrutarea unei persoane cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, face parte din infracțiunile contra libertății, cinstei și demnității persoanei, obiectul juridic nemijlocit constând în relațiile sociale ce vizează și ocrotesc libertate, onoarea și demnitatea, viața și sănătatea persoanei.

Totodată, infracțiunea de proxenetism exprimat prin îndemnul practicării prostituției de către o altă persoană, săvârșite față de două sau mai multe persoane, face parte din infracțiunile contra sănătății publice și conviețuirii sociale, obiectul juridic nemijlocit constând în relațiile sociale privind conviețuirea socială, bunele moravuri, a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de obținerea mijloacelor de existență în condiții de respect pentru normele morale și de asigurare a demnității persoanei împotriva transformării acestora în sursă de venit și de proliferare a parazitismului în sfera relațiilor sociale.

Ținând cont de prevederile art. 16, 61 și 75 Cod penal, dar și de faptul că inculpata a mai comis și infracțiunea prevăzută de art. 220 alin. (1) Cod penal pentru care, deși au fost aplicate prevederile art. 60 Cod penal, totuși a fost recunoscută culpabilă, pedeapsa legală dar și oportună pe capătul de învinuire prevăzut de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, este anume privațiunea de libertate.

Mai mult, nemotivat au fost aplicate prevederile art. 79 Cod penal, astfel în acțiunile inculpatei dar și în fapt, nu sunt careva circumstanțe excepționale care ar face posibilă aplicarea articolului în cauză, iar circumstanțele enumerate de către instanță și anume lipsa antecedentelor penale, lipsa circumstanțelor agravante, faptul că inculpata recent s-a căsătorit și a început un mod de viață normal, părțile vătămate după ce au fost traficate sau întors să practice consumația, nu au motivat careva prejudiciu moral - reprezintă doar niște circumstanțe atenuante dar nu și excepționale. Ca urmare, nici aplicarea art. 90 Cod penal, nu are un suport motivat și respectiv legal în sentința adoptată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2015, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Cerlat (Țiganaș) Olga a fost condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de a exercita activități de turism pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond eronat a aplicat față de inculpată prevederile art. 79 Cod penal, deoarece circumstanțele invocate în sentință nu pot fi reținute ca excepționale, ci ca circumstanțe atenuante. Or, lipsa antecedentului penal,

căsătoria, modul de viață normal este caracteristic oricărui subiect de drept ce conviețuiește într-un stat de drept, aceste circumstanțe pozitive fiind caracteristice tuturor participanților în circuitul social, deci lipsesc careva particularități sau împrejurări care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatei.

Mai mult, ca circumstanțe excepționale instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări, care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate - I, II, persoana cu dezabilități severe și accentuate, etc.), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră, circumstanțe ce nu sunt prezente la materialele cauzei.

În asemenea împrejurări, este neîntemeiată și aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpată.

Rezultă că prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, aplicînd o pedeapsa greșit individualizată în raport cu prevederile legii penale care reglementează pedeapsa, scopul acesteia și individualizarea ei.

Soluționînd chestiunea cu privire la pedeapsă, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75 și 76 Cod penal, luînd în considerație gravitatea infracțiunii comise, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, pedeapsa avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

În aspectul dat, instanța a reținut că restabilirea echității sociale presupune restabilirea drepturilor lezate - în urma infracțiunii - unei anumite persoane, societății, statului, precum și reîntoarcerea, reîncadrarea vinovatului în societate după ispășirea pedepsei echitabile.

Echitatea socială a pedepsei se realizează atunci cînd față de persoana care a încălcat legea penală se aplică sancțiunea penală corespunzătoare gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțelor acesteia și persoanei vinovate.

Corectarea inculpatei, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către ea a celor săvîrșite și reîntoarcerea, reîncadrarea ei în activitatea societății. Ea trebuie convinsă că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii, va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

Prin aplicarea pedepsei se urmărește prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, în primul rînd - de către condamnați (prevenția specială), dar și de către alte persoane (prevenția generală). Această concepție se deduce din scopul legii penale (art. 2 Cod penal).

5. Avocatul Svetlana Gordilă a declarat recurs ordinar, în numele inculpatei, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenta a indicat că argumentele aduse în apelul acuzării sunt neîntemeiate, iar sentința primei instanțe este una justă.

Instanța de fond, la stabilirea pedepsei corect a aplicat art. 79 Cod penal, calificînd ca circumstanță excepțională faptul că inculpata nu are antecedente penale, lipsesc circumstanțe agravante, are un mod de viață normal, părțile vătămate după ce

au fost traficate s-au întors să practice consumația, nu au motivat că au avut de suferit moral.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

5.1. La 21 aprilie 2015, a declarat recurs ordinar și avocatul Taisia Cernit, în numele inculpatei, în care solicită repunerea în termen a recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenta a invocat că părțile vătămate s-au reîntors benevol în Turcia, ceea ce demonstrează faptul că impactul psihologic nu a avut loc, și respectiv nu se demonstrează trauma psihologică, totodată instanța de fond a reținut că după declarațiile făcute de acestea pe prezenta cauză, ele s-au reîntors la prestarea serviciilor de consumație în Turcia, nefiind deja traficate de inculpată.

În confirmarea vulnerabilității nu au fost aduse careva probe. La cauza penală nu a fost anexat certificat confirmator al stării vulnerabilității victimelor pe anii 2007, 2008, 2009. Cauza penală a fost pornită în luna august 2011, cu toate că părțile vătămate pe perioada aceasta de timp 2007-2011 se reîntorceau acasă în Moldova, astfel acestea nu au fost marcate psihologic profund pentru a o denunța pe inculpată.

Inculpata nu are antecedente penale, circumstanțele agravante lipsesc, căsătoria acesteia încă la momentul examinării cauzei în instanța de fond demonstrează că aceasta duce un mod de viață normal.

Care probe au stat la constatarea faptului că inculpata nu a conștientizat că a încălcat legea, nu este clar, or aceasta nu a săvârșit altă infracțiune pe parcursul examinării prezentei cauze.

Cu copia deciziei instanței de apel, inculpata a făcut cunoștință la data de 10.03.2015, însă din motiv că ea a fost bolnavă a omis termenul de atac, totodată la 23.03.2015 deja a fost reținută în vederea executării pedepsei.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rînd, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărîrii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărîrea motivată se pronunță la fel public, în termen de pînă la 30 de zile. Copia de pe hotărîrea motivată se înmînează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărîrea motivată.

Sub acest aspect și cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Taisia Cernit (*pct. 5.1 din decizie*), se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 27 ianuarie 2015, comunicînd că decizia motivată va fi pronunțată la 24 februarie 2015, fapt realizat la

această dată și consemnat în respectivul proces - verbal, în prezența inculpatei și a avocatului S. Gordilă (v. II, f.d. 15-20).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 24 februarie 2015, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfârșitul zilei de 27 martie 2014.

Totodată, potrivit ștampilei de pe recursul avocatului Taisia Cernit, acesta a fost depus și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 21 aprilie 2015, adică peste termenul prevăzut de lege (vol. II, f.d. 48 – 51, pct. 5.1 din decizie).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală nu prevede repunerea în termen a recursului pe motiv de boală, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi repus, prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Rezultă că și cerința recurente de a depune în termen recursul declarat este lipsită de orice suport legal.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul ordinar al avocatului Taisia Cernit este declarat peste termen, el urmează a fi declarat inadmisibil.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

În această consecutivitate se reține că recursul ordinar al avocatului Svetlana Gordilă este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri pentru recursul ordinar - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (pct. 5 din decizie).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările concrete invocate în decizia contestată, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, care ar fi esența circumstanțelor că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, fiind totalmente omisă argumentarea ilegalității hotărîrii contestate în acest sens, cu specificarea unor concrete erori de drept în aspectul dat (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat, în acest aspect, nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al treilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul apărării (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concrete și clar definite, și în care nu se conțin critici asupra motivelor pe care și-a fondat soluția instanța de apel, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatei în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75 și 76 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale, instanța de apel întemeiat concluzionînd că pe caz lipsesc circumstanțe excepționale, capabile să fondeze aplicarea față de inculpată a prevederilor art. 79 și 90 Cod penal (*pct. 4 din decizie*).

Mai mult, acest recurs denotă dezacordul cu modul în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decît cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de avocatul Svetlana Gordilă, că decizia atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatei pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul ordinar vizat este și unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar al avocatului Svetlana Gordilă este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1), 2) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Taisia Cernit, în numele inculpatei Cerlat (Țiganaș) Olga Spiridon, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2015, deoarece este declarat peste termen.

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Svetlana Gordilă, în numele inculpatei Cerlat (Țiganaș) Olga Spiridon, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2015, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 iulie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan